

ŽIVOTOPIS

GERHARD KRAKL

Gerhard Krakl se narodil 14. února 1940 v nejdecké nemocnici, ale rodina žila v Abertamech. Otec Johann provozoval rukavičkářskou dílnu v rodinném domě, matka Emma byla vyučená kuchařka. Oba rodiče byli německého původu. Kromě Gerharda měli ještě o čtyři roky mladší dceru.

Protože byl otec specialista, nemuseli po válce do odsunu, jako někteří členové rodin jeho rodičů. Například rodiče matky byli odsunuti do Lipska, ty měl pan Krakl možnost navštívit v roce 1960 během zájezdu na veletrh.

Po druhé světové válce přišel otec kvůli svému německému původu o svoji dílnu a začal pracovat v místním rukavičkářském závodě. Rodičům byl vyvlastněn abertamský dům ve prospěch podniku Jáchymovské doly, ale mohli zde zůstat a platit nájem díky tomu, že matka v tomto podniku čistila uran na dole Eliáš (do roku 1962). Dům pak otec Johann odkoupil v 80. letech, po jeho smrti v roce 1994 jej zdědil Gerhard se svojí sestrou.

1. září 1946 začal Gerhard chodit do Obecní školy v Abertamech. Protože neuměl česky, neměl v první třídě na vysvědčení známku z českého jazyka. Šestou až osmou třídu navštěvoval v Perninku. V letech 1946 až 1954 byl ministrantem v abertamském kostele.

V letech 1954 až 1956 se učil v Osově u Dobříše na rukavičkáře. Toto zaměstnání bylo v jeho rodině i Abertamech tradicí, nepomýšlel na to, že by se učil něčemu jinému. Po vyučení začal pracovat v abertamské rukavičkářské dílně, která spadala pod Rukavičkářské závody Dobříš. Postupně vystřídal několik pozic - začínal jako skladník usní, postupně se přes mistra, vrchního mistra, technologa, kvalitáře a vedoucího výroby vypracoval na ředitele Závodu Abertamy, kterým byl v letech 1992 až 1998. O rok později odešel do důchodu.

V letech 1960 až 1962 sloužil na vojně v Kostelci nad Orlicí jako spojař dělostřelectva. Zamýšlel studovat poddůstojnickou školu, ale kvůli německému původu mu to nebylo umožněno.

V roce 1968, v souvislosti s uvolněním komunistického režimu, odešlo na 200 zaměstnanců rukavičkářny do Německa za svými odsunutými příbuznými. Mezi nimi byli také Gerhardovi přátelé. Srpnovou okupaci ČSR vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 prožíval na zájezdu v Rumunsku. 25. srpna byl termín odletu domů, ale nic kvůli vyhrčené politické situaci v Československu nelétalo. Nakonec se dostali domů až 5. září, a to vlakem přes Bratislavu. Několik účastníků zájezdu se nevrátilo zpět do Čech, uchýlili se na německé velvyslanectví v Bukurešti.

V roce 1969 se seznámil se svojí manželkou na dovolené na Slovensku, jmenovala se Soňa a pocházela z Bratislavy. O rok později se vzali, měli dva syny, Pavla a Petra.

V roce 2011 se podílel na založení muzea rukavičkářství v Abertamech, pro které zajistil několik exponátů. Každou neděli muzeum otevíral pro veřejnost. Později muzeum přešlo pod infocentrum, přestěhovalo se a rozšířilo o hornickou expozici, což umožnilo častější otevírací dobu.

Ve volném čase se věnoval lyžařským závodům, ale ne jako lyžař, nýbrž jako funkcionář místního lyžařského svazu a rozhodčí ve skocích na lyžích. V roce 1962 složil zkoušky na rozhodčího, díky tomu rozhodčoval soutěže v ČSR. Setkal se také s nejlepším československým skokanem Jiřím Raškou. V roce 1982 složil zkoušky na mezinárodního rozhodčího, díky tomu mohl dělat rozhodčího také na mezinárodních soutěžích. Nejdále byl v japonském Sapporu.

Je členem Krušnohorského spolku v Abertamech.